

[Ømann.]

værgeløse grupper og virkningsløs over for andre lønmodtagergrupper. Det vil der senere i dag blive talt om. LO har jo også tilstrækkelig klart betegnet rammen som urealistisk og også som hård over for de svage.

Der mangler også en anden hovedhjørnen i en målrettet politik i denne situation. Det er foranstaltninger, som kan sammenfattes i begrebet et valutaværn. Vi har vel nok i det sidste års tid importeret tysk arbejdsløshed og eksporteret vor dyrt skabte, af skatteryderpenge betalte købekraft til vore nærmeste nabolande. Man må vel nok sige, at denne tiltro til, at danaidernes kar kan være et nyttigt instrument i vor økonomiske politik netop nu, jo egentlig er fantastisk. Det er vanskeligt — det skal erkendes — med de bindinger, vi har påtaget os, at opstille værn og diger, men det er ikke umuligt.

Det er i lyset af disse mangler ved komplekset, vi må nægte at være med til at pålægge befolkningen de enorme byrder, som denne buket af afgiftslove repræsenterer. Vi må nægte vores medvirken, ja, vi må stemme imod de mere ondartede, og det er naturligvis de fleste, og det er også de dyreste, fordi vi anser det i det hele for byrder, som folk pålægges forgæves, fordi der ikke er fast adresse med hensyn til kompleksets virkninger som helhed, og man kan ane, at om få måneder vil det være galt igen.

Der er vel nok grund til at gøre et par bemærkninger om de enkelte lovforslag.

Må jeg sige om disse punktafgifter i al almindelighed, at det jo er meget fornuftigt at ajourføre dem af og til. Det hører sammen med hele mekanismen, de er opbygget efter. Hvis man ikke ajourfører dem i henhold til udviklingen, ja, så bliver de faktisk mindre end tilsigtet. Men her er der tale om et så stort spring i beskatningsniveauerne, at man kan sætte et spørgsmålstegn ved de endelige virkninger på de forskellige felter.

Jeg skal da ikke lægge skjul på, at der er lovforslag i dette bundt, som vi under andre omstændigheder og i en anden sammenhæng kunne have overvejet at stemme for. Ja, der er nogle lovforslag, som vi ligefrem selv kunne have fremsat. Det gælder f. eks. forslaget om forhøjelse af stempelafgiften, som ligner den desværre afskaffede 2½ pct.s afgift ved omsætningen af fast ejendom, og

som er en mager, men dog nogen erstatning for en totalt manglende, fornuftig kapitalvindingsskat.

Jeg vil da også lige nævne, at der vel ingen grund er til at stille sig særlig afvisende over for afskaffelsen af hele den bilkøbervæne, der har udviklet sig omkring de gule plader. Men i denne sammenhæng må man sige, at disse tungtvejende motorskatter, disse tungtvejende gifikatter, må vi sige nej til. Det samme gælder skatten på sukker. Jeg har lyst til at sige om cigaretterne, at der kan anvendes mange — og det er jo blevet gjort gennem tiderne — sundhedsmæssige argumenter, og det kan der vel nu fremfor nogen sinde. Men det afgørende for mig må være, at objektivt betragtet er det vel nok den beskatning, der vender den tunge ende mest nedad og er mest socialt skadelig. Af den grund kan vi ikke medvirke til disse skatter i denne situation.

Motorskatterne. Jeg er enig med dem, der har sagt, at det er meget betænkeligt med denne omkostningsfordyrelse som følge af disse skatter. Jeg er også enig med dem, der har sagt, at det rammer ganske enkelte befolkningsgrupper meget, meget hårdt, nemlig de grupper, som ikke først og fremmest er et Københavnsproblem, men de grupper i provinsen, som man ikke har givet et tilbud om en kollektiv trafik, og som man i mange tilfælde ikke kan give et tilbud om en kollektiv trafik.

Det samme, jeg sagde om cigaretterne med hensyn til den sociale virkning, gælder i meget vidt omfang forhøjelsen af ølskatterne.

Vi har bemærket i betænkningen, at vi ikke medvirker til den nedsættelse af den direkte beskatning, som består i forhøjelsen af personfradraget, og som også består i fastholdelsen af den hidtidige udskrivningsprocent. Det hænger logisk sammen med, at vi ikke kan tiltræde helhedssigtet, fordi der mangler et sigte med forliget. Vi kan som følge deraf ikke medvirke til afgifterne, og derfor finder vi det ikke rimeligt, hvis vi i samme åndedrag ville stemme for disse skattelettelser, som her præsenteres.

Lad mig sammenfattende sige: der er ingen lighed, der er ingen vautaværn, tanken om økonomisk demokrati er totalt opgivet, der er ikke en tilstrækkelig indsats for beskæftigelsen, der er ikke en tilstrækkelig